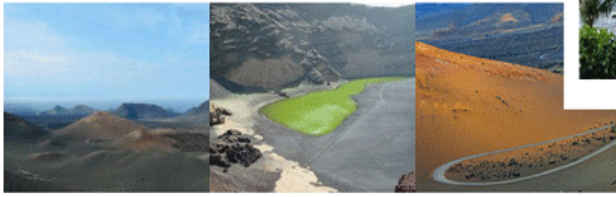
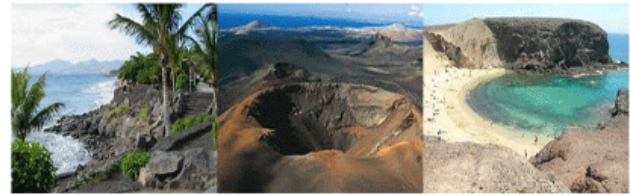

LANZAROTE

App Fariones Playa

MEI 2012

Calle Acatife 2

PUERTO DEL CARMEN

Donderdag 3 mei.

We staan al om 01:15 uur op omdat we vanaf Amsterdam vliegen.

Parkeren gebeurt op P4 dat een heel eind verder ligt. De vakken lijken hier nog smaller dan op P3.

Vertrektijd is volgens planning, om 06:10 uur. Een enkele zitplaats in de Boeing 737/800 is vrij, ook naast ons. Dat geeft toch net iets meer ruimte doordat we een beetje scheef in de stoelen kunnen zitten. De vlucht gaat goed.

Met mooi weer komen we aan op de luchthaven van Arrecife.

Onze koffers komen snel van de bagageband. Dus zijn we ook snel in de bus.

De gebouwen die we onderweg zien zijn allemaal wit. We zien een bruin landschap met middelgrote bergen. Een rit van minder dan een kwartier en dan zijn we bij het complex van Fariones.

LANZAROTE IS GEEN GROOT EILAND. HET HEEFT EEN OPPERVLAKTE VAN MAAR 795 KM². HET IS ONGEVEER 60 KM LANG EN 20 KM BREED. DE HOOFDSTAD IS ARRECIFE. WAAR OOK HET VLIEGVELD IS. ARRECIFE IS TEVENS DE GROOTSTE PLAATS OP HET EILAND, ONGEVEER DE HELFT VAN DE BEVOLKING LEEFT HIER. HET TOTALE INWONERTAL VAN HET EILAND LIGT ONGEVEER OP 60.000.

Gelukkig kunnen we direct terecht in ons appartement.

De lobby blijkt op de 3^e verdieping te zitten. Wij moeten naar de 2^e. Dat kan met een lift of over witmarmeren trappen. Door lange gangen lopen we binnendoor, langs de supermarkt van het complex naar nr. 208. Mooi verblijf, zo op het eerste gezicht.

Grote badkamer met 2 wastafels. Slaapkamer is donker (uitzicht op donkere binnenplaats), maar wel groot. We hebben een gevecht met de kastdeuren. Die willen niet open blijven staan.

Weinig opbergruimte in de keuken. Via 3 treden kom je in de grote woonkamer met zithoek, eettafel, wandmeubel met tv en een bureautje met spiegel aan de andere wand.

Terrasje met ijzeren tuinzitje. Uitzicht op zee, met links en rechts de muren van de appartementen aan weerszijde van die van ons.

Lanzarote verslag mei 2012

Het is bewolkt met af en toe zon, 22°C. wel veel wind.

Op de weg hiernaartoe hebben we al een kleine supermarkt gezien. Daar kopen we de allernoodzakelijkste levensmiddelen.

Het is 12:30 uur als we op ons terras een broodje eten.

In de middag verkennen we de omgeving. Wandelen over de mooie boulevard, bekijken het strand en drinken een biertje.

Slenteren daarna over het terrein van Fariones., langs de zwembaden en over het strand naar de zee. Dan relaxen in het appartement.

Eten doen we bij restaurant Pizzeria Roma. Ham met meloen en spaghetti Bolognese. Uiteraard met wijn en Irish coffee met nepslagroom toe. Het kraanwater is niet te drinken, maar toch zetten ze er koffie mee en dat is goed te proeven. Voor deze maaltijd betalen we 44 euro. Dan weet je hoe ongeveer de prijzen liggen.

Vrijdag 4 mei.

De wekker loopt af om acht uur omdat we naar de Neckermann bijeenkomst willen. Hoofdzakelijk om informatie in te winnen over het huren van een auto. Maar goed. Na het ontbijt blijkt dat we ons een uur hebben vergist. De tijd op mijn mobieltje was nog die van Nederland. Dus is het hier een uur vroeger. De reisleider Tim (een Belg) legt ons, plus een gezin uit hotel El Dorado, alle ins en outs uit over het eiland. En wij boeken een huur auto tegen een leuke actieprijs van 7 dagen voor de prijs van 5. Dat gaat morgen in. Van 11:00 tot 13:00 uur zijn we op het strand te vinden. Lang zat zo'n eerste keer. Het zeewater is erg koud en er is weinig of geen golfslag. Het strand is mooi, groot en superschoon. Nadat we het zand van ons lichaam hebben weggespoeld luieren we een paar uur in het appartement. De zon is veel weg. Herman gaat internetten in de lobby omdat daar alleen een goede verbinding is.

Tegen vieren doen we boodschappen en vervolgens lopen we richting de jachthaven, aan de westkant van Puerto del Carmen. We komen ook bij het surfstrandje met rotsen.

Dan het oude centrum in. Veel eettentjes in de straatjes.

Slenteren binnendoor terug naar het oosten. Drinken witte wijn op het terras van gisteren, aan de overkant van de boulevard.

Rusten thuis tot 20:00 uur dan wordt het tijd voor de maaltijd. Herman weet al waar. Steak grill Lanys, een Mexicaans restaurant. Fles rode huiswijn, ieder een broodje, W. kipfilet met pepersaus en H. een serloin steak. Dit alles voor 38 euro.

Na de maaltijd bezoeken we de Irish Pub Brian BoRu, met live optreden van 2 gitaristen, Charley & Dex. Het is nog voor tien en dus nog Happy Hour. Dat betekent twee drankjes halen en één betalen.

Leuke avond.

Weinig wind deze dag.

Zaterdag 5 mei.

Herman wordt opgehaald om de huurauto te halen. Tot zijn verbazing rijden ze de snelweg op. Dat Puerto del Carmen zo langgerekt was dat hadden we nog niet in de gaten. Met een grijze VW Polo vindt Herman eindelijk een plaats bij ons complex in de buurt om hem te parkeren.

Het starten gaat in het begin soms moeizaam. De sleutel wil niet altijd op de juiste plek komen.

De eerste rit gaat richting Yaiza ten westen, dan slaan we af naar Femés. Volgens de wegenkaart is er een uitkijkpunt. Dat zal wel zijn bij dit grote plein dat er verlaten bij ligt. Inderdaad kun je hier ver kijken als je tenminste uit de wind kunt blijven.

Playa Blanca is het volgende doel. We rijden over de LZ-705 naar het havengebied. De kust heeft hier een mooie boulevard die veel te lang is om helemaal uit te lopen.

In de schaduw op een terras genieten we van een grote salade met brood.

We stappen weer in de auto en toeren in de omgeving. Er zijn grote complexen vakantiehuizen die niet zijn afgebouwd en er zijn er die gewoon helemaal leeg staan. Klaar voor de verkoop. Alleen de straten zijn goed geasfalteerd voor de rest is het een troosteloze omgeving.

Onze weg voert naar een groot, open terrein met een vuurtoren. We zijn bij Punta de Pechiguera, helemaal in het zuidwesten van Lanzarote.

Vanaf deze plaats kunnen we Fuerteventura zien liggen. Leuk, want daar zijn wij vorig jaar geweest.

Vervolgens naar het noorden naar de oude zoutvelden Salinas de Janublo. Na het knippen van enkele foto's zijn we er al snel uitgekeken.

Herman stuurt de wagen richting El Golfo, een paar kilometer verderop. Langs de kust is een uitkijkpunt. We zien een vulkaankrater en een gifzwart lavastrand. De rotsformatie waar we langs lopen is het resultaat van een lavastroom die hier tot stilstand is gekomen. Los Hervideros heet deze plek volgens ons ANWB gidsje.

Ook vanaf deze plaats kunnen we Fuerteventura zien liggen.

Richting Yaiza keren we terug naar huis.

Meteen een parkeervak, wat een geluk! Want dat parkeren is wel een probleem. Zodra er iemand wegrijdt wordt meteen die plek bezet door een andere wagen.

Uurtje thuis en later nog even naar het zwembad.

Aan het eind van de boulevard eten we bij Playa Mar. Bijzonder goede service met aandacht voor de klant en de gerechten. We eten carpaccio, mixed kebab en drinken wijn en koffie.

Zondag 6 mei.

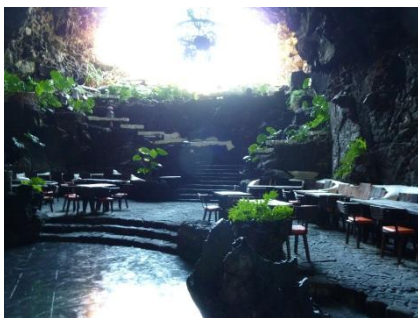
Uitslapen.

Zon, blauwe lucht, 25°C.

Herman gaat geld pinnen en om half 12 rijden we naar het noorden. Door een verkeerde afslag komen we in Costa Teguisse. Niet erg, want we zijn toch op eilandverkenning.

Ook in deze kustplaats veel leegstand van nieuwe gebouwen en niet afgebouwde projecten. Dat hebben we wel eens eerder gezien.

Terug naar de grote weg, de 1, richting Guatiza en Arrieta naar de eerste attractie Jameos del Aqua, een ondergrondse grot.

De entree is 8 euro. Via een route daal je naar beneden in de lavastroom en kom je bij een ondergronds meer. Een terras met dansvloer zien we ook. Dat zal 's avonds wel gebruikt worden. In het meertje leven blinde, witte kreeftjes.

Er hoort ook nog een auditorium met een voortreffelijke akoestiek. De grot, die wel wat aan een kathedraal doet denken, biedt plaats aan zeshonderd toeschouwers.

Buiten is een zwembad gelegen. Aan de andere kant gaan we een trap op en komen in het vulkanenhuis. Er zijn beeldschermen met informatie over vulkanen. Er zijn ook grote lege ruimtes met planten en aparte kunstobjecten en over flora en fauna kun je hier meer te weten komen.

Wij hebben het gezien en besluiten verder noordwaarts te rijden.

Lanzarote verslag mei 2012

We zien duingebieden op weg richting Orzola.

Stoppen bij een strandje waar de zee groen is van de algen. Mooie kleuren vooral ook met die rotsen erbij. Het is een plek voor de plaatselijke bevolking, zo op zondag.

Orzola is het einde van de weg. Hier valt niets te beleven. Het is een dorpje zoals alle andere, alleen maar witte gebouwen.

Dan naar Mirador del Rio dat is echt een aanrader. Mooi uitzicht op de noordelijke gelegen eilandjes van Lanzarote.

Toen terug en zien we de plaats Haria liggen in het dal. Dat dal wordt 'Dal van de duizend palmen' genoemd. Of er duizend palmbomen staan weet niemand, maar feit is dat er heel veel te vinden zijn.

Door Los Valles (ruim opgezet en hier zie je soms Arrecife al liggen) en Teguisse naar Arrecife. Herman volgt de borden 'Aeroporte'. Dat is wel zo makkelijk. Nog een stukje snelweg naar Tias en bij afslag Macher (=rotonde) rijden we Puerto del Carmen binnen.

We moeten 1 rondje rijden bij Fariones omdat alle parkeerplaatsen bezet zijn, maar dan ineens zien we achterverlichting branden en pakken onze kans.

17:00 uur thuis.

Eten yoghurt en cake.

En ieder doet zo z'n eigen ding.

Een paar uur later eten we bij Asiatico, een groot restaurant met een uitgebreide Aziatische menukaart. Het is er druk als we naar een tafeltje worden begeleidt. Goede bediening en goed eten.

Voor mij wordt er speciaal een nagerecht gemaakt: 1 bolletje vanille ijs met slagroom en chocolade saus.

Daarna naar de Irish Pub waar we een optreden zien van 2 oudere muzikanten, waarvan er één een bas en mondharmonica speelt.

We hebben een discussie over de Pub. Is dit nou dezelfde waar we eerder waren of zijn er twee die exact dezelfde inrichting hebben. Herman is zo overtuigd van zijn gelijk dat hij bereid is om bij die andere zaak te gaan kijken. Nou, dat hoeft niet, hoor. Doe geen moeite, want Wil weet inmiddels dat die andere Pub Murphys heet.

Leuke dag, zo. De maan schijnt in de zee.

Maandag 7 mei.

Zon.

11:10 uur strand

13:00 uur vanwege harde wind zijn we genoodzaakt het strand te verlaten. Het zand stuift om de oren.

Douchen thuis al het zand van ons lijf.

14:30 uur rijden we richting La Geria en zien de vele wijnvelden. Passeren enkele bodega's die te bezoeken zijn. Mooi gezicht die kuilen in het landschap met stenen muurtjes eromheen om de planten tegen de wind te beschermen.

Dan een route richting Tinajo. Hier zijn donkere lavavelden, heel apart !

Bij Mancha Blanca rechtsaf naar La Vegueta, dan Munique noordelijk en door Soo. Geen bijzondere plaatsen
In Soo kiezen we ervoor om links af te slaan naar Club La Santa. We zien een duur resort. En rijden in een cirkel terug dan door La Santa en over de LZ-20 naar Tinajo.

In Tinajo drinken we wat op een terras. Herman thee en Wil tonic.

Weer door het donkere lava landschap over de weg langs NP Timanfaya (alvast een voorproefje voor morgen) naar Yaiza en dan naar huis. De weg van noord naar zuid loopt in golven naar beneden, mooi gezicht !

Eten bij Lantico of zo iets. Garnalencocktail en pizza voor Herman en ik neem kipsalade en tagliatelle. Het personeel is Aziatisch. Een zeer rommelige bediening, de ene ober weet niet dat er al een collega ons aan het bedienen is. En dat gaat meerdere keren zo.

In de loop van de maaltijd koelt het erg af en daarom eten we geen nagerecht en drinken geen gratis likeurtje. Deze zaak zit in de overgang naar het volgende gedeelte van de lange boulevard (verder dan het eind van ons strand). Daar zitten 3 of 4 Mexicaanse restaurants bij elkaar.

Toen naar de pub Murphey's. Daar drinken we warme rode wijn die onder de airco koeler wordt !

Optreden van een saaie gitarist.

Dinsdag 8 mei.

Bewolkte start van de dag.

11:10 uur rijden we naar NP Timanfaya. Het 5000 ha grote nationaal park is de belangrijkste toeristische attractie van Lanzarote.

Langs de weg (LZ-67) treffen we een grote hoeveelheid kamelen aan. Hier kunnen toeristen er een rit mee maken. Wij fotograferen het geheel dat is al leuk genoeg. Er staat hier enorm veel wind.

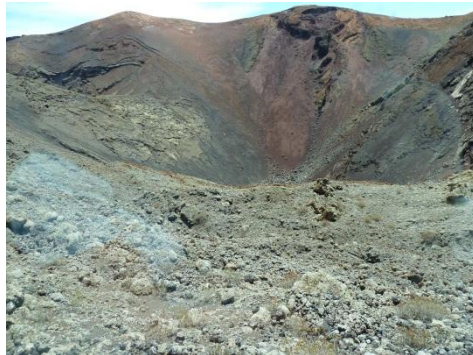

Daarna rijden we naar het bezoekerscentrum. We sluiten aan bij een lichtshow-vulkaan-demonstratie. Dan bekijken we een film over het park en vulkanen en een film over de vruchtbaarheid van lava. Slechte kwaliteit films trouwens.

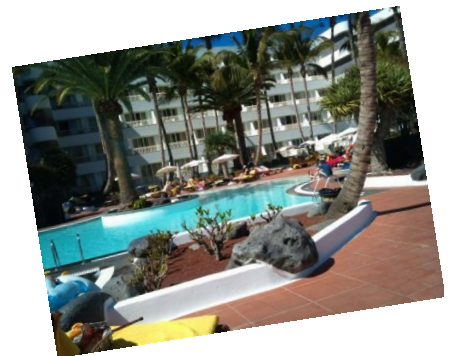
Het centrum is tegen lavavelden aan gebouwd.

Iets eten kan hier niet, daarom kopen we chocoladerepen om de trek te stillen.

We moeten terugrijden naar het toegangsterrein voor het park om daar in een bus te stappen. Gelukkig hoeven we niet al te lang te wachten in deze onaangename harde wind. De bus rijdt over smalle bochtige wegen door een magnifiek gebied van vulkaankraters en lava. Hier en daar een struik. Het is een zeer indrukwekkend landschap.

Terug naar huis, naar het zwembad van 16:00 uur tot 18:00 uur.
Kijken op tv naar het nieuws en DWDD.
20:00 uur lopen we naar een Chinees restaurant, hier lekker dichtbij.
Onze keuze valt op een speciale maaltijd voor 10 euro p.p. Daar krijgen we voor: soep, springroll, spareribs, kip in zoetzure saus (soort Koe Lo Yuk) en beef in currysaus met gebakken rijst. De gerechten komen na elkaar.
Herman geniet dan nog van een Irish coffee en Wil van een ijsbolletje met gesuikerde walnoten.
Beslist geen dure maaltijd (€ 40,-).

Woensdag 9 mei.

Zon, 25 graden.

Kopen eerst een broodje in de supermarkt van Fariones.

Van half 12 tot half 2 zijn we op het strand aanwezig.

Half 3 gaan we fris gewassen de deur uit en naar het huis van César Manrique, vlakbij Tahiche.

Het huis is gebouwd met gebruikmaking van vijf grote lavabellen. Zeer uniek dus! Met de verbouwing van de grotten tot een extravagante woonruimte werd Manrique op slag beroemd. De man leeft niet meer, hij is in 1992 bij een verkeersongeluk omgekomen.

We zien zijn witte bungalow in een massa van lava. Er is een zwembad aangelegd. Ruimtes met schilderijen en kunstvoorwerpen. Veel is trouwens door hem zelf ontworpen. Witte doorgangen en trapjes naar een 2^e woonlaag. Witte zithoek en verderop een rode zithoek. Open raam met lava dat er doorheen lijkt te stromen. En een tuin met een wandschildering moet ik natuurlijk ook vermelden.

Dit alles kun je bewonderen voor 8 euro entree. Eigenlijk veel te duur !

Manrique heeft ervoor gezorgd dat de meeste gebouwen op Lanzarote niet hoger gebouwd worden dan vier verdiepingen, dat zij voornamelijk wit en zeer licht van tint werden, en dat de raamkozijnen in de kleuren groen, blauw of bruin werden geleverd. Er zijn enkele hotels die méér etages tellen. Ook zorgde Manrique ervoor dat er geen advertenties aan de kant van de wegen werden geplaatst.. Zijn beweegreden was zijn liefde voor het eiland. Hij wilde niet dat de unieke cultuur en natuur werden beschadigd door massatoerisme en heeft dat ook daadwerkelijk weten te voorkomen. De bevolking is hem hier zeer dankbaar voor. Tegenwoordig kan men ook het voormalig huis van Manrique bezoeken bij Tahíche: Fundación de César Manrique. Dit huis is gebouwd in een lavagrot waar niet alleen zijn eigen kunstwerken, maar ook die van anderen te bezichtigen zijn.

Rijden door San Bartholomé. Alle plaatsen zien er hetzelfde uit, witte huizen, weinig leuk centrum.

Over de 301 naar de zuidkust. We gaan even een kijkje nemen bij Playa Honda. Een enorm groot strand met aan de ene kant zicht op Arrecife en aan de andere kant het vliegveld. Er komen een paar toestellen binnen, maar het is een heel eind lopen om dichterbij te komen. Daar hebben we nu geen zin in temeer omdat we in de felle zon lopen. We wandelen dus terug en drinken thee en cola zien (met cheesecake) op het eerste en enige terras dat we zo zien.

17:15 uur thuis.

Het is nu lekker op het balkon. Daar komt 's middags geen zon meer en vaak is het er wat frisjes.

20:00 uur eten we bij restaurant Pizzaria Roma (zaak met een lange Engelsman die de eigenaar is en mensen naar binnen lokt). Herman eet garnalencocktail en spaghetti bolognese. Wil eet knoflookbrood en cordon blue. Toe nemen we crêpes Suzette. Een honing-rum drankje krijgen we bij het afrekenen van het huis.

Een paar zaakjes verderop stappen we de pub Brian Boru binnen op de 1^e verdieping. Optreden van alweer Charley & Dex. Het is nog Happy Hour en dus is het 2^e drankje gratis. Herman raakt aan de bar in gesprek met Dex en dient alvast een verzoeknummer in. Terwijl hij afrekenen krijg ik ineens 2 glazen rode wijn voor mijn neus gezet door Dex. Je begrijpt misschien wel dat ik even raar opkeek.

We hebben een leuke avond. Helaas weinig publiek. Het verzoeknummer "Harvest Moon" dat konden ze niet spelen, wel iets anders van Neil Young. Ook spelen ze "Het kleine café aan de haven" in het Engels. Dat was lachen, want zo kennen wij het niet. Dex zong ook "Rotterdam" in te tekst van het liedje. Tot 11:45 uur zijn we gebleven toen was onze wijn op.

Donderdag 10 mei.

Zon.

Boodschappen en geld pinnen, alweer.

Naar ons strand voor de deur, wat een luxe hè!

Lig ik lekker te zonnen (H. is even een wandelingetje aan het maken) wordt er ineens vlakbij mijn hoofd, een gat gegraven. Nog een geluk dat de wind de goede kant opstaat, anders kreeg ik al het zand over mij heen. Met 3 man wordt er gewerkt aan het verankeren van kabels. Het blijkt dat het voorbereidingen zijn van een triathlon "Iron Man" 19 mei a.s.

Na 1 ½ uur komt er, net als gisteren, veel meer wind opzetten.

Thuis knappen we ons op en gaan een rit naar het noorden maken. Caleta de Famara en het daarbij gelegen strand is het doel van deze middag.

We rijden door het midden van het eiland en komen aan bij de noordkust. Playa de Famara is een surfstrand. De zee is ruw er zijn wilde golven. Hier mag je niet zwemmen. Het strand is verlaten, op een enkeling na dan.

In de auto bekijken we wegenkaart en besluiten naar Tegüise te gaan. We treffen een leuk centrum, voor deze begrippen, met enkele eetzaakjes (snackbars) en een paar souvenirwinkels, gelegen in 3 of 4 straatjes bij de kerk. Wil koopt een schildpadje en een fluit.

Dan rijden we naar een kasteel met daarin een piratenmuseum. We hadden dit al eerder gezien omdat het hoog op een kale berg ligt. Dat museum is misschien leuk voor kinderen, wij gaan voor het uitzicht op Tegüise. En dat is mooi. Een groen vlak in het landschap is een golfterrein. Zo groen zie je hier niet veel.

Het kasteel heeft een hangbrug en de muren zijn van oude en ook nieuwe stenen opgetrokken.

Om vijf uur zijn we weer thuis. Wat kun je veel doen op een dag!

Eten bij Laniys Grill (Mexicaans), de zaak hier vlakbij. Niet druk. Eten kebab met pepersaus. Op mijn hazelnootijs wordt er geen chocoladesaus gedaan, dat is niet het voorbeeld van de dessertkaart. Dus terug ermee. De rekening is ook niet helemaal in orde, want ze brengen 2 x broodjes in rekening die we niet hebben gekregen. Hou ze in de gaten !!

Vrijdag 11 mei.

Zon, 25 graden.

Vandaag gaan we naar Arrecife. Eens kijken hoe het daar is. Parkeren kan in de grote garage onder het hoge hotel.

Allereerst lopen we naar het fort, aan de kant van de zee. We gaan er niet in, alleen maar een kijkje nemen en van het mooie weer en uitzicht genieten.

Het centrum van deze hoofdstad heeft enkele leuke winkelstraten. Dit is wel degelijk een stad. Het verkeer raast door de doorgaande wegen.

Wij winkelen zonder iets te kopen, knap hè!

Bij een haventje met alleen kleine bootjes eten we een hamburger.

We zien verpaupering en afgebroken woningen, maar ook een aardig standbeeld op een rotonde.

Als we het hier gezien hebben halen we de auto op.

Omdat het nog vroeg is gaan we een kijkje nemen bij Playa

Quemada. Dat is een zwart, klein strand met keien en ligt iets ten westen van Puerto del Carmen.

Nu moeten we de benzinetank volgooien omdat dit het laatste ritje voor ons was met deze huurauto. De prijs is 1 euro 10 per liter, lekker goedkoop.

Terug in onze wijk zetten we na 2 blokjes om de auto in de straat.

14:30 uur zijn we thuis. En is het nog steeds vroeg.

Poojsje naar het zwembad (van vier tot zes uur).

Na het journaal leveren we de autosleutel in bij de receptie en lopen door naar een Italiaans restaurant Tropical, met livemuziek van een zangeres.

Herman eet ham met meloen en kip met kerriesaus en Irish coffee toe. Ik kies voor mixed salade en varkenshaas met champignonsaus en tiramisu.

De rode wijn is warm en het drankje van het huis is iets met limoen of citroen, zonder alcohol, wel met veel suiker gezoet.

In een leuke zaak naast Tropical kopen we een souvenir.

22:00 uur zijn we thuis.

Zaterdag 12 mei.

Zon, 32 graden

Naar het strand van 10:45 – 12:15 uur.

Om twaalf uur komt er weer veel wind opzetten. Dat lijkt er hier zo bij te horen.

We vluchten maar weer en vertoeven een poosje bij het zwembad en daarna in het appartement.

Later gaan we naar het Biosfera Plaza. Dat moet het mooiste winkelcentrum zijn in Puerto del Carmen. Weinig winkels op 3 of 4 etages, maar veel trappen en roltrappen. Het is een apart gebouw met de winkeldeuren allemaal naar één kant gericht in een lichte boog.

Het is veel te heet om hier in de zon te lopen. En schaduw is er nauwelijks in dit winkelgebied.

Daarom lopen we naar de boulevard en ploffen neer op een terras. Een drankje gaat er best in.

Vervolgens kopen we op weg naar huis een ijsje in onze supermarkt.

In ons huisje is het goed toeven, lekker koel. De airco die er is hebben we niet nodig in kamer 208.

Eten bij steak house Playa Mar. Niet druk. Voorgerecht knoflookbrood met tomaat.

H. pizza en koffie en W. alleen spaghetti carbonara.

Daarna naar de Irish pub met optreden van Dex en een vrouw. Minder leuk als met Charley. Die twee hadden tenminste lol onder elkaar. Het is niet druk. Op deze warme avond.

Zondag 13 mei.

Zon, 33 graden.

Dit wordt een dag van wachten.

Eerst in het appartement tot 13:00 uur.

Dan koffers in een daarvoor bestemde kamer plaatsen en naar het zwembad. In de schaduw blijven is een beetje lastig. Er staat weinig tot geen wind, dus is het zeer heet ! Verlangen we een keer naar een zuchtje wind, is het er niet !

16:00 uur omkleeden in de toiletgroep (kan ook bij de gym, daar zijn douches).

En dan wachten op de bus, ca. 40 min.

Die rijdt vol naar de luchthaven, een korte trip.

Omdat wij daar bij aankomst eerst de wc opzoeken, komen we als laatste bij de 2 incheckbalies voor onze vlucht met Transavia. Dat inchecken duurt erg lang en als we eindelijk aan de beurt zijn hebben ze ineens grote haast.

De bagagecontrole, meteen achter de incheckbalies, geschiedt ook al zo gehaast. Loop maar door. Riem hoeft niet af en laptops worden niet gecontroleerd.

Daarna hebben we een half uurtje om iets te nuttigen en een flesje water te kopen.

Toestel vertrekt op tijd en we hebben een vlotte reis naar Amsterdam.

Lanzarote verslag mei 2012

Daar is het 8 graden. Wel droog en helder weer.

We landen op de Polderbaan en dat betekent lang taxiën. Ook is het een heel eind lopen om de bagage op te halen. Op de koffers en bus hoeven we nu eens niet lang te wachten.

Op P4 staat onze auto een beetje eenzaam, want bijna alle overige parkeervakken zijn leeg.

Na een uurtje op de bijna lege snelweg komen we om 03:15 uur thuis aan.

ALLERLEI

- Vliegtuigen maken een bocht over zee voor de kust van Puerto del Carmen om zo de landing in te zetten.
- Het is niet druk op het eiland. In onze plaats zijn er voornamelijk Engelse toeristen.
- Parkeren is wel een probleem in de straten om ons complex.
- Bijna alle gebouwen zijn wit en niet hoger dan 4 etages.
- Vaak steekt rond het middaguur en 's avonds harde wind op.
- Voorbereidingen aan de gang voor Iron Man , een triathlon die 19 mei wordt gehouden.
- Mooi eiland met lage begroeiing. Ze houden er hier van om stenen op elkaar te stapelen.
- Zeewater is te koud om in te zwemmen.
- Op een driekwart tank hebben we het hele eiland bekeken.
- Benzineprijs is 1 euro 10 per liter.